

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14010/2022
18.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Виолета Бојовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Лепојка Илић, адвокат из ... и Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1641/21 од 19.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1641/21 од 19.01.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1641/21 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3005/19 од 25.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ББ да тужилци на име накнаде штете исплати 1.777.660,31 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев, којим је тужилца тражила да се обавезе тужени Град Крагујевац да тужилци на име накнаде материјалне штете исплати 1.777.660,31 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 440.304,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженом Граду Крагујевцу накнади трошкове поступка у износу од 207.740,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1641/21 од 19.01.2022. године, одбијене су жалбе тужилце и туженог ББ и првостепена пресуда потврђена. Одбијени су захтеви тужилце и туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду садржину тражене судске заштите, правноснажну пресуду донету применом материјалног права на утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована, као и садржину ревизије, па је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1 ЗПП.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев у односу на туженог ББ који је обавезан на накнаду штете тужиљи, применом чланова 171. став 1, 174. став 1. и 3, 176. став 1. Породичног закона и члана 210. став 1. Закона о облигационим односима. Наиме, тужени ББ је на име оштећења појавом клизишта целе породичне стамбене зграде у ..., која је била брачна тековина са тужиљом, а на којој је тужиљи закљученим поравнањем припао удео од $\frac{1}{2}$, од Града добио нову кућу и плац, па му је на добијеној непокретности такође припало право својине са уделом од $\frac{1}{2}$. Тужени је нову кућу и парцелу, без знања и сагласности тужиље, продао трећем лицу за 3.555.320,62 динара, због чега су нижестепени судови применом члана 171. став 1 Породичног закона и члана 210. став 2. Закона о облигационим односима у вези члана 176. Породичног закона, тужиљи досудили половину тржишне вредности куће и парцеле.

Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер се ради о решавању конкретног чињеничног питања и оцене доказа, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 16.08.2016. године, а вредност предмета спора је 1.777.660,31 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља износ од 14.433,52 евра (1 евро=123,1619 динара).

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на накнаду штете, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је закључио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић